Συμπεράσματα από τό Λόγο τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΠΩΤΑΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

● Συνέχεια από τή σελίδα 1

«Μακεδονία» τῆς Θεσσαλονίκης, κατά τήν διάρκεια γεύματος πού παρέθεσε πρός τιμήν του ἡ διοίκηση τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Κύριε Πρόεδρε, κύριοι, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν τιμήν εὐρισκόμενος ἀπόψε ἀνάμεσά σας καί προκαλούμενος καί κατά τό ἔθιμον, ἀλλά καί κατά τήν πρόκλησιν τοῦ κ. προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἐκθέσεως νά ἀπευθύνω πρός ὑμᾶς ὡρισμένας σκέψεις, σκέψεις ἀναφερομένας στόν τόπο μας, σκέψεις ἀναφερομένας στήν κοινωνία μας.

Ἴσως πολλοί νά ἀνέμεναν θέσεις ἐπί τῶν ὁποίων ἐπί τῷ τέλει τοῦ λόγου νά μή αἰσθανθοῦν ὅτι ἱκανοποιήθη ἡ περιέργειά τους περί αὐτάς. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει θεωρῶ ὅτι ἐκεῖνο τό ὁποῖον αὐτήν τήν στιγμήν προβάλλει ἐπιτακτικώτερα ὡς ἀνάγκη συνεννοήσεως ὅλων μας διά τήν προκοπήν τοῦ τόπου μας εἶναι τό τί πρόκειται ἡμῶν καί πρός ποίαν κατεύθυνσιν πρέπει συνεννοημένοι ἀλλά καί συναδελφωμένοι ὅλοι νά κατευθύνωμεν τάς προσπαθείας μας προκειμένου νά ἐπιτύχωμεν ὄχι μόνον τήν ἐπιβίωσιν τῆς φυλῆς μας, ἀλλά καί τήν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου μας καί τήν συνέχειαν τῆς ἱστορικῆς διαδρομῆς τοῦ ἔθνους μας.

Θά προσπαθήσω περιγράφων σέ πολύ ἁπλές γραμμές τήν πορείαν αὐτήν νά περιγράψω προηγουμένως τό πλαίσιον μέσα στό ὁποῖο πρέπει ὅλοι νά θεωροῦμε ὅτι ἀναπτύσσομεν τάς προσπαθείας μας. Ἀναμφισβητήτως ἀπαναχοῦ τῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦν καί ἐπιδιώκουν τήν εἰρήνην. Τήν ἐπιθυμοῦν καί τήν ἐπιδιώκουν διότι χωρίς τάς προϋποθέσεις αὐτῆς δέν εἶναι δυνατόν νά ἀναπτύξουν τήν δημιουργικήν εἰρηνικήν προσπάθειάν των πρός ἐπίτευξιν μιᾶς καλυτέρας καί πλέον εὐημερούσης κοινωνίας δι' αὐτούς. Ἀναμφισβητήτως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦν ἕκαστος διά τήν κοινωνίαν του καί τόν λαόν του τήν ἐπίτευξιν τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ἀναπτύξεως καί προόδου. Ἀναμφισβητήτως ὅλοι ἐπιθυμοῦν τήν ἐξασφάλισιν μιᾶς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἰς τήν παγκόσμιον κοινωνίαν μέσα στήν ὁποίαν καί τά ἄτομα καί οἱ λαοί θά αἰσθάνονται ἐλεύθεροι νά ἀναπτύξουν τάς προσπαθείας των Ἕκαστος πρός τήν κατεύθυνσιν ποῦ προσδοκᾶ ὅτι ἱκανοποιοῦνται κατά τόν καλύτερον τρόπον αἱ ἐπιδιώξεις του.

Ὁ ἠθικός ἐξοπλισμός

Πέραν, ὅμως, αὐτοῦ ἀναμφισβητήτως, δυστυχῶς, κατά ἱστορικήν νομοτέλειαν ὑπό τό ἐσωτερικόν ἄγχος τό ὁποῖον δημιουργεῖ ἡ ζωή, πολλές φορές ὁ ἄνθρωπος ἀποδεσμεύεται καί μαζί μ' αὐτόν καί οἱ κοινωνίες του ἀπό τόν ἠθικόν ἐξοπλισμόν τόν ὁποῖον παρέχει πρός αὐτόν ὁ πολιτισμός καί ἄγεται εἰς θέσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄκρως ἀντίνομοι πρός τάς προηγουμένας. Ἔτσι στήν ἐπιδίωξιν τῆς εἰρήνης προβάλλει τήν ἀρπακτικήν διάθεσιν τοῦ πολέμου. Εἰς τήν ἐπιθυμίαν τῆς ἐν ἀδελφοσύνῃ ζωῆς διά προκοπήν προβάλλει τάν ἐκδιασμόν Ἑναντι τῶν συναν θρώπων του καί τῶν ἄλλων λαῶν ἐπί τῆς γῆς, Ἔναντι τῆς προσπαθείας νά ἀποκαταστήσῃ συνθήκας ἐλευθερίας καί τοῦ ἀτόμου καί τῶν λαῶν προβάλλει συνθήκας αἱ ὁποῖαι δεσμεύουν τό ἄτομον, δεσμεύουν τούς λαούς καί τούς ἀποστεροῦν τήν εὐχέρεια Ἑκαστος νά ἀναπτύξῃ τάς πρωτοβουλίας του καθ' ὅ μέτρο ἐκτιμᾶ ὅτι ἐξυπηρετεῖται τό συμφέρον του. Καί μέσα σ' αὐτόν τόν κόσμον ἀναζητοῦμεν τήν πορείαν μας, ὅλοι οἱ λαοί πιστεύοντας ὅτι ὑπάρχει πλέον καιρός νά εὕρωμεν τόν δρόμον χωρίς τίς αἱματηρές συγκρούσεις τοῦ πολέμου, χωρίς τίς ἀντιδικίες, χωρίς τόν ἠθικόν ἐκπεσμόν πού προκαλεῖ ἡ ἔκφρασις τοῦ ἐκδιασμοῦ, καί τῆς συναλλαγῆς της.

Ποῖαι ἐν ὄψει αὐτῆς τῆς καταστάσεως διαφαίνονται ὡς τάσεις εἰς τόν παγκόσμιον στίβον; Οἱ μεγάλοι τῆς γῆς ἐπιθυμοῦν τήν εἰρήνην καί τήν ἐπιθυμοῦν ὄχι μόνο κάτω ἀπό τό κράτος τοῦ τρόμου τό ὁποῖον προκαλεῖ ὁ πολεμικός ἐξοπλισμός των, ἀλλά κυρίως κάτω ἀπό τήν πίεσιν τήν ὁποίαν προβάλλει ἐπ' αὐτῶν ἡ ἀνάγκη νά ἀντιμετωπίσουν καί νά συμβιβάσουν τά κοινωνικά προβλήματα τά ὁποῖα πρόκειται τῶν κοινωνιῶν των. Οἱ μικροί λαοί αἰσθάνονται ὅτι δέν ἔχουν πλέον περιθώρια χρόνου ἀπό τοῦ νά ἀποδυθοῦν εἰς τήν πλέον ἀπάλπιδα προσπάθειάν των Ἵνα ἐπιτύχουν τήν ἐπιδιωκομένην καί τήν ἀπαραίτητον ἀνάπτυξιν τῶν κοινωνιῶν των, προκειμένου μέ τήν ἀνάπτυξιν αὐτήν νά ἰσοσκελίσουν τό ἄνοιγμα τό ὁποῖον παρουσιάζουν Ἑναντι τῶν ἀνεπτυγμένων κοινωνιῶν καί νά διατηρήσουν μία θέσιν ὑπό τόν ἥλιον.

Οὕτω περιγράφεται ὡς στάσις διά τά ἐπάμενα ἔτη μία ρεαλιστική κατ' ἀνάγκην ἐπιδίωξις συνθηκῶν διεθνοῦς εἰρήνης. Ἐντοῦτῳ εὐρισκόμεθα ἐν ἐξελίξει πρό ἑνός οἰκονομικοῦ, δέν θά Ἔλεγα πολέμου διά νά μή ἀμαυρώσω τήν εἰκόνα τοῦ περιέγραψα προηγουμένως θά Ἔλεγα ὅμως ἀνταγωνισμοῦ. Καί δυστυχῶς εἰς τόν οἰκονομικόν αὐτόν ἀνταγωνισμόν ἐπί τοῦ παράντος δέν ἔχουν κατορθώσει οἱ ἄνθρωποι καί οἱ λαοί ὡς πολιτεῖαι ὑπό τόν ἐξοπλισμόν τοῦ πολιτισμοῦ μας νά ἀπεμπολήσουν καί νά ἀποδιώξουν ἀπό τόν στίβον συνθήκας ἀγώνος ἀπαραδέκτους.

Ἀπαράδεκτος κατάστασις

Ὑφίστανται συνθῆκαι τάς ὁποίας κατά τό ἀνθρώπινον μέτρον ὡς περιέγραψε ὁ πολιτισμός μας ἐρχόμενος ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων, ἀπό τήν ἑλληνικήν παράδοσιν δέν θά ἐπέτρεπε εἰς αὐτούς ἀλλά καί εἰς οὐδένα ἐπί τῆς γῆς συνθήκας ἐκδιαστικάς ἤ συνθήκας ἐπιβολῆς καθιστᾶμένας ἐξουθενωτικάς διά τούς συναν θρώπους του. Καί ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος, ἀναφερόμενος ὑπεύθυνα αὐτήν τήν στιγμήν πρός τόν ἑλληνικόν λαόν, ἀλλά καί πρός ὅλους τούς λαούς τῆς γῆς νά ἐπισημάνω τήν ἀπαράδεκτον αὐτήν κατάστασιν. Ἐάν ἐπιθυμοῦμεν τήν ζωήν ὡς ζωήν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν ἐπί τῆς γῆς θά πρέπει νά ἀντιληφθῶμεν ὅτι ὁ συναγωνισμός μας εἰς οἱονδήποτε πεδίον δέν ἐπιτρέπεται νά ἐξέρχεται τῶν παραδεκτῶν πλαισίων πού περιγράφει ὁ πολιτισμός μας, ὁ πολιτισμός εἰς τόν ὁποῖον θεωροῦμε ὅτι πιστεύουν καί ἀνήκουν αἱ κοινωνίαι μας, ὁ πολιτισμός πρός τόν ὁποῖον θέλομε νά ἀναπτύξωμε πλέον καθυστερημένας ἀπό τάς ἰδικάς μας κοινωνίας σήμερον.

Πέραν τῆς τοιαύτης εἰκόνος εἰς τόν οἰκονομικόν ἀνταγωνισμόν ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ἔχομε εἰς τό ἐσωτερικόν τῶν κοινωνιῶν τήν εἰκάνα τοῦ συνδονουμένου ἀτόμου πρό τῶν προκλήσεων τῆς κατανα-λωτικῆς κοινωνίας καί τοῦ ἠθικοῦ του ἐξοπλισμοῦ. Ἐάν ἐπιθυμοῦμε τήν ἰσορροπίαν τῶν ἀτάμων ἐντός τῶν κοινωνιῶν ὀφείλαμεν ὅλοι οἱ λαοί ἐν συνεργασία καί ἕκαστος καθ' ἑαυτόν νά ἐπιδιώξωμεν ἀφ' ἑνός μέν τόν σοβαρότερον ἐξοπλισμόν κατά τό πνεῦμα καί τήν ψυχήν τῶν μελῶν τῶν κοινωνιῶν μας, ἀφ' ἑτέρου δέ νά ἐπιβλέψωμεν καί νά προβλέψωμεν διαδικασίας αἱ ὁποῖαι θά ἐπιτρέψουν εἰς τό ἄτομον, πορά τάς προκλήσεις τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας νά διατηρήθῃ τάς θέσεις του, ὡς αὐται περιγράφονται καί ἐπιβάλλονται ἀπό τάς ἀρχάς τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Ποῦ βαίνομεν;

Παρά τοῦτα αἱ κοινωνίαι παραπαίουν. Παραπαίουν ἐντός αὐτῶν τά ἄτομα. Καί μέ τήν ἀλληλεπίδρασιν ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἐκ τῶν ἀτόμων μελῶν πρός τούς ὑπευθύνους ἡγέτας τῶν κοινωνιῶν αὐτήν τήν στιγμήν ἀντιμετωπίζομεν ἕνα ἐρώτημα: Ποῦ βαίνομεν ἐπιτέλους;

Ἀλλά καί ἄν δι' ἡμᾶς τό ἐρώτημα τοῦτο δέν εἶναι τόσον κρίσιμον, διηρωτήθημεν πόσον κρίσιμον πρέπει νά θεωρηθῇ διά τά τέκνα μας, διά τούς οὐρανούς πολίτας, τούς προπαρασκευαζομένους διά νά ἀναλάδουν τάς εὐθύνας τῶν κοινωνιῶν μας; Ἐπεβλέψαμεν διά νά θεοπεύσωμεν αὐτήν τήν κρίσιν, ἡ ὁποία δημιουργεῖται εἰς τούς νέους, Ἑναντι τῶν ὁποίων ἀρκούμεθα εἴτε εἰς εὐχολόγιον εἴτε εἰς κατηγορητήριον ; Ποῖαι εἶναι οἱ συγκεκριμέναι προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται Ἵνα προστατευθοῦν τά ἄτομα ἀπό τάς κρίσεις, τάς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ σημερινή κοινωνία, ὡς καταναλωτική περιγραφομένη, μέ τήν πληθύν τῶν ἀγαθῶν της καί μέ τήν ἔλλειψιν τῶν σταθερῶν, ἀνθρωῶν εἰς τό πλοῖον ἀτομον, ποῦ ἀποτελοῦν ἡ οἰκογένεια, ἡ ἐρησκεία, ἡ ἐκκλησία ;

Καί μέ αὐτήν τήν κατάστασιν εἰς τά ἄτομα καί εἰς τό πλέγμα τῶν ἀτόμων, τάς κοινωνίας, ἐρχόμεθα καί εἰς μίαν ἄλλην σκέψιν, διαπίστωσιν, διά τάς κοινωνίας τῆς σήμερον. Ἀναπτύσσομεν τάς κοινωνίας καί κατά τάς ἐπιστήμας ἀλλά καί κατά τάς διαδικασίας λειτουργίας των. Ἀναπτύσσομεν τάς κοινωνίας εἰς κοινωνίας ἐλευθέρων ἀτόμων.

Ἐπεβλέψαμεν ἐπί τῶν ἐννοιῶν ἐλευθερία διά τό ἄτομον καί κοινωνικότης τοῦ ἀτόμου ; Μήπως ἤδη ἀπό μίαν ἀποχαλίνωσιν τῆς σκέψεως ἀπό τήν εὐθύνην ὁδηγοῦμε τά ἄτομα εἰς μίαν μορφήν των, ἡ ὁποία ὁμοιάζει μέ τήν μορφήν, ἀπό τήν ὁποίαν ἐξεκίνησαν τήν πρωτογονον κοινωνίαν ; Εἶναι δυνατόν νά θεωρηθῇ ὡς παραδεκτή ζωή κοινωνική, μέ ἐλευθερίαν ἀτόμου, εἰς τήν μορφήν τήν ἀπόλυτον, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μόνον κατά τήν ζωώδη ὑποστασιν τοῦ ἀτόμου ; Καί ὅμως ἔχομεν ἐμπλακῆ εἰς μίαν δίνην, ὑπεύθυνοι καί λαός μέσα εἰς τήν ὁποίαν δέν ἔχομεν τήν δυνατότητα νά διαβλέψωμεν τήν εὐθύνην μας, νά διαβλέψωμεν τόν κίνδυνον εἰς τόν ὁποῖον ὁδηγούμεθα καί νά καθοδηγήσωμεν τά ἄτομα ἐπί τοῦ χώρου ὁ ὁποῖος περιγράφει τήν πραγματικήν κοινωνικήν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου. Καί ἐντός αὐτοῦ τοῦ πλέγματος τῆς ἀναφερθείσης καταστάσεως διαμορφοῦνται αἱ τάσεις τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν, αἱ τάσεις τῶν κοινωνιῶν μέσα εἰς τάς ὁποίας καί ἡ ἰδική μας κοινωνία. Ἐπιδιώκομεν καί ἀγωνιζόμεθα διά τήν εἰρήνην πολύ περισσότερον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες παντός ἄλλου, διότι εἴμεθα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πάντοτε τήν ἐσεβάσθημεν καί δέν τήν διεσαλεύσαμεν παρά μόνον προκαλούμενοι διά νά ἐξασφαλίσωμεν τήν ἐλευθερίαν μας.

Ἡμεῖς, ὡς καί οἱ ὅλλοι λαοί, ἀγωνιζόμεθα διά τήν ἀνότητξίν μας προκειμένου νά ἐπιτύχωμεν πλέον εὐτυχῆ ζωήν διά τά ἄτομά μας. Ἰδιαιτέρως ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀποβλέπομεν εἰς τήν διατήρησιν τοῦ χώματος τό ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ παράδοσίς μας , τοῦ χώματος τῆς πατρίδος μας, τοῦ ἑλληνικοῦ καί χριστιανικοῦ. Ἀγωνιζόμεθα διά νά ἐπιτύχωμεν τήν καλυτέραν συνεργασίαν μετά τῶν ἄλλων λαῶν προκειμένου νά βοηθηθοῦμε ἐκ τῆς συνεργασίας αὐτῆς, ὅσον ἐπιβάλλει νά ἀπαιτήσωμεν ὡς βοήθειαν καί συνεισφόραν μας εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῆς παγκοσμίου κοινωνίας καί τῆς διατηρήσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καί ἀσφαλείας. Ἀγωνιζόμεθα διά νά ἐπιτύχωμεν εἰς τά ἄτομά μας ἀντιλήψεις συμφώνους πρός τόν πολιτισμόν μας, πρός τόν πολιτισμόν τοῦ κόσμου μέσα εἰς τόν ὁποῖον ἀνήκομεν, ἐπί τῷ σκοπῷ ὅπως τά ὅτομα ὑπεύθυνα, ὑπευθύνως διαχειρισθοῦν τήν ἐξουσίαν κοτά τόν καταστατικόν χάρτην τῆς χώρας.

Οἱ κατευθύνσεις

Γιά ὅλα αὐτά θά πρέπει διά τόν ἑλληνικόν λαόν νά περιγράψω τούς ἀντικειμενικούς σκοπούς καί τάς κατευθύνσεις πρός αὐτούς, οἱ ὁποῖοι πρέπει νά ἐπιδιωχθοῦν διά τήν προσεχῆ περίοδον τοῦ ἀμέσου μέλλοντος. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἐπαναστάσεως διά πρώτην φοράν ἀνέθεσεν εἰς ὁμάδας ἐπιστημόνων καί ἐπεξεργάσθησαν τό προοπτικόν πρόγρομμα ἤ το πρόγραμμα προοπτικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας διά τήν προσεχῆ δεκαπενταετίαν. Πολύ συντόμως τά ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἐπιστημόνων καί ὑπευθύνων παραγόντων τῆς κοινωνίας μας, ὑπέρ τούς ἑξακοσίους οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν ἀπό ἑνός καί ἡμίσεος ἔτους καί πλέον εἰς τήν προσπάθειαν αὐτήν, θά τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐκεῖ ἐμφανίζεται καί ἀπό ὑπευθύνου ἐπιστημονικῆς σκοπιᾶς προοπτική ἡ ὁποία πρέπει νά θεωρηθῇ ὡς ἁρμόζουσα διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Αὐτήν τήν στιγμήν κηδόμενος κοί τοῦ χρόνου σας καί τῆς κοπώσεώς σας, ἀλλά καί τῶν συνθηκῶν ὑπό τάς ὁποίας ὁμ.λῶ, θά ἀναφερθῶ μόνον εἰς γενικάς τινάς γραμμάς τοῦ σχεδίου, ἐντος τοῦ ὁποίου πλαισιοῦται ἡ προσπάθεια ὡς θεωρεῖται ὡς προσηκουσα ἀπό τήν κυβέονησιν διά τήν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας διά τό προσεχές μέλλον.

Αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις

Εἰς τόν χῶρον τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων θά ἐπιδιώξωμεν τήν διατήρησιν ἱκανῶν ἐνόπλων δυνάμεων, νά ἐποτρέψωμεν τήν οἰανδήποτε ἐπιβουλήν κατά τῆς χώσας μας ἐξασφαλίζουσαι οὕτω καί τήν εἰρήνην καί τήν ἐθνικήν ἀσφάλειαν, ἀλλά καί τήν παγκόσμιον εἰρήνην καί ἐθνικήν ἀσφάλειαν καθ' ὅ μέτρον αὕτη ἐπηρεάζεται ἀπό τήν προσπαθειαν τῆς χώσας μας. Εἰς τόν τομέα τῶν διεθνῶν μας σχέσεων μέ ἀπόλυτον συνέπειαν πρός τάς συμμοχίας μας.

Με ἀπολύτως φιλικήν συνεργασίαν πρός ποντα λαόν ἐπί τῆς γῆς, θά ἐπιδιώξωμεν τήν μεγίστην δυνατήν ἀλληλοβοήθειαν πρός ἐξασφαλισιν τῶν καλυτέρων συνθηκῶν συνεργασίας καί ἀναπτύξεως πρός τούς σκοπούς πού θά ἠδυναντο νά θεωρηθοῦν ὡς κοινοί σκοποί δι' ὅλους τούς ἀνθρώπους ἐπί τῆς γῆς, τήν ἀνάπτυξιν ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀνθρωπίνης κοινωνίας.

Οἱ γείτονες

Εἰς τόν χῶσον τῆς γειτονίας μας, συνέχισε, χωρίς οὐδεμίαν προκατάληψιν, εἴτε ἱστορικήν, εἴτε μορφῆς ὅσον ἀφορᾶ τό πολιτικόν σύστημα τό ὁποῖον διέπει τήν διακυβέρνησιν ἑκάστης χώρας, θά ἐπιδιώξωμεν τήν στενωτέραν δυνατήν συνεργασίαν ἐπί παντός ἐπιπέδου, θεωροῦντες ὅτι οὕτω ἐξυπηρετοῦμεν καί τό συμφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τό συμφέρον τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καί τό συμφέρον τῆς διεθνοῦς ἀσφαλείας, ἀλλά πρό πάντων τάς ἀρχάς τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τόν ὁποῖον πιστεύομεν καί μέ τόν ὁποῖον ἐβαπτίσθημεν καί ἐπιδιώκομεν νά βαπτίσωμεν καί τούς ἀπογόνους μας.

Ἰδιαιτέρως ὅσον ἀφορᾶ τήν φίλην, γείτονα καί σύμμαχον Τουρκίαν καί δι' ἄλλην μίαν, ἀκόμη φοράν ἐπισήμως τονίζομεν ὅτι θεωροῦμεν ὅτι εἶναι κοινή ἡ τύχη τῶν λαῶν μας Ἰπηαστή ἐπί τοῦ Αἰγαίου. Μόνη ὁδός ἀναπτύξεως τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων εἶναι ἡ συνεργασία μᾶς τόν στενώτερον, δυνατόν βαθμόν. Ὑπάρχουν δικαιολογίαι δι' ὁποιαδήποτε προκατάληψιν, δέν ὑπάρχουν δικαιολογίαι δι' ὁποιασδήποτε ἱστορικάς προκαταλήψεις. Δέν ὑπάρχει δικαιολογία δι' ὁποιαδήποτε καχυποψία. Ὅλα τά προβλήματα εἶναι δυνατόν νά εὕρουν λύσιν, ἐάν πρό αὐτῶν τοποθετηθῶμεν μέ τήν ἀντίληψιν ὅτι ὁ μόνος δρόμος ζωῆς ἀναπτύξεως καί ἐξελίξεως τῶν κοινωνιῶν μας εἶναι ἡ συνεργασία.

Εἰς τόν χῶρον τῆς κλειστῆς θαλάσσης τῆς Μεσογείου καί ἰδιαίτερα εἰς τόν χῶρον τῆς λεκάνης της ὅπου εὑρίσκεται γεωγραφικῶς ἡ χώρα μας, τήν εἰρήνην ἐμφανίζομεν ὡς θέσιν, διά τήν εἰρήνην ὑποστηρίζομεν ὅτι πρέπει νά ἀποδεχθοῦν πᾶσαν θυσίαν οἱοιδήποτε ἐμφανίζονται μέ διαφοράς εἰς τόν χῶρον.

Δέν πρόκειται νά κερδίση οὐδείς πρός ὁποιαδήποτε πλευρά καί ἄν εὑρίσκεται τίποτε μέ τά οἱοσδήποτε μορφῆς πόλεμον, ἀνεξαρτήτως τῶν ὁποιωνδήποτε προσκαίρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τους ὁποίους ἤθελε ἐπιτύχη. Ἡ ζημία θά εἶναι ὁ πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἀλλοίμονον, γενόμενος δέν δύναται νά ἀφαιρεθῇ ἀπό τήν ἱστορίαν ὡς πρός τάς ἐπιπτώσεις.

Τά οἰκονομικά

Εἰς τόν χῶρον τῶν οἰκονομικῶν ἀγωνιζόμεθα νά ἀναπτύξωμεν τήν χώρον μας, νά ἐμφανισθῶμεν εἰς τόν διεθνῆ στίβον συναγωνισταί μέ κανόνας δικαίου καί ἠθικῆς πού ἐπιβάλλει ὁ πολιτισμός μας. Δέν ἀποδεχόμεθα τήν ὁποιαδήποτε ἐκτροπήν ἀπό τούς κανόνας τῆς ἠθικῆς τάξεως καί τοῦ δικαίου οἱ ὁποῖοι θά ἦταν δυνατόν νά προβληθοῦν ἀπό τόν οἱοδήποτε μεθ' ἡμῶν συναγωνιζόμενον εἰς τόν οἰκονομικόν στίβον. Τά προϊόντα μας φέρουν τόν ἱδρῶτα καί τό αἷμα τοῦ λαοῦ μας. Δέν ἐπιδιώκομεν δι' οἱουδήποτε τρόπου νά τά ἐπιβάλλωμεν εἰς τάς ἀγοράς ἔναντι τῶν αὐτῶν προϊόντων τῆς οἱασδήποτε ἄλλης χώρας. Ἐπιδιώκομεν ὅμως καί ἐπιθυμοῦμεν συναγωνισμόν ἐπί ἴσοις ὅροις, ἀνεξαρτήτως τοῦ θέματος τῆς χώρας μας πρός οἱανδήποτε ἄλλη χώραν εἴτε κατα τήν ἔκτασιν τοῦ πληθυσμοῦ της, εἴτε κατά τήν ἔκτασιν τῆς παραγωγικῆς της μηχανῆς.

Εἰς τόν χῶσον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώσας μας θά ἐπιδιώξωμεν τήν κατανομήν τῶν δρα στηριοτήτων εἰς τόν χῶρον κατά τρόπον ἰσόρροπον, ὡς ἐπιβάλλουν καί ἡ κατανομή τοῦ πληθυσμοῦ καί τό φυσικόν περιβάλλον.

Τοῦτο προϋποθέτει συναντίληψιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, δέν εἶναι δυνατόν νά κινούμεθα ἄνευ προγραμματισμοῦ χωρίς σχεδίασιν, χωρίς τήν ἀποδεχήν τῶν κατευθύνσεων αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται ἐκ τῶν πραγμάτων. Τά πράγματα δέ ἐπιβάλλουν τήν χωροταξικήν κατανομήν τῶν δραστηριοτήτων εἰς τήν ἐπικράτειαν κατά τρόπον ἰσόρροπον. Ἡ κυβέρνησις καί θά πληροφορήσῃ, καί θά ὑποβοηθήσῃ εἰς τήν τοιαύτην ἰσόρροπον κατανομήν τῶν δραστηριοτήτων εἰς τόν χῶρον.

Καλῶ ὅλους τούς Ἕλληνας, καί κυρίως τούς φέροντας τήν εὐθύνην τῆς παραγωγικῆς προσπαθείας νά προσανατολισθοῦν τό ταχύτερον δυνατόν πρός αὐτήν τήν κατεύθυνσιν. Τό Κράτος θά παράσχῃ τήν ὑποδομήν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται ἐξ ἀπόψεως δημοσίων ἔργων.

Εἰς τόν χῶρον τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως ὀφείλομεν καί εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν νά ἔχωμεν πρό ὀφθαλμῶν τάς ἀνάγκας, ὡς αὐται διαμορφοῦνται πρό τῆς μεγάλης ἀνάγκης τῆς κατανομῆς τῶν δραστηριοτήτων εἰς τόν χῶσον. Οὔτε τό ἐπιστημονικόν δυναμικόν, οὔτε αἱ ὑπηρεσίαι ἐπιτρέπεται νά συγκεντροῦνται ἤ νά ἕλκωνται πρός ἕνα ἤ δύο πόλους εἰς τήν ἐπικράτειαν. Καί οἱ ἐπιστήμονες καί οἱ λοιποί παράγοντες τῆς κοινωνίας ὀφείλουν νά σχεδιάσουν εἰς τό μέλον τάς προσπαθείας των θεωροῦντες ὅτι ἡ χώρα διά νά ἐπιβιώσῃ ὀφείλει νά ἰσορροπήσῃ τάς δραστηριότητάς της εἰς τήν ἐπικράτειαν.

Εἰς τήν Δημοσίαν Διοίκησιν ἐπραγματοποιήθη τό πρῶτον μεγάλο ἄλμα. Θά ἐπακολουθήσουν τά ἐπόμενα καί οἱ ἀναγκαῖαι ἀναπροσαρμογοί. Δέν θά ἐπεθύμουν αὐτήν τήν στιγμήν νά σάς κουράσω, λέγων τίποτε περισσότερον ἀπό τήν διαβεβαίωσίν μου. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ κράτους θά ἀποκεντρωθοῦν ἀναδιοργανομένης τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας ὥστε αἱ λειτουργίαι της νά ὑπάρξουν ταχυτέρου ρυθμοῦ εἰς ὅλην τήν Ἐπικράτειαν. Ὁ πολίτης θά εὕῃ τό κράτος ἐγγύς του. Τοῦτο θεωροῦμεν ὡς τό ἄλφα καί τό ὠμέγα διά τό ὅμεσον μέλλον τῆς χώρος πρό οἱασδήποτε προσπαθείας τήν ὁποίαν ἐπιβάλλεται νά ἀναλόδετε.

Ἡ παιδεία

Καί ἔρχομαι πρός τό μεγάλο θέμα τῆς Παιδείας. Δέν εἶναι δυνατόν νά ἀγωνίζωμεθα διά τήν ἀνάπτυξιν μιᾶς κοινωνίας ὡς περιβόλλοτος παρέχοντες τήν εὐτυχίαν εἰς τό ἄτομα χωρίς νά ἐνδιαφερθῶμεν διά τά ἄτομα τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τόν κύριον ἀντικειμενικόν μος σκοπόν.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τάς ὑπηρεσίας ἐκπαιδεύσεως, μόνον τοῦτο θά εἴπω αὐτήν τήν στιγμήν πρός τό ἔθνος. Ἀποτελοῦν μέχρις ἐπιτεύξεως τοῦ ἐλαχίστου ἀπαραιτήτου βαθμοῦ προόδου, αἱ ὑπηρεσίαι ἐκπαιδεύσεως τόν ὑπ' ἀριθμόν ἕνα ἀντικειμενικόν σκοπόν κατ' ἔκτασιν καί προτεραιότητα διά τό ἔθνος. Συναρτῶνται μέ τήν ζωήν του καί δέν εἶναι δυνατόν ἄλλως γενέσθαι. Δέν ἀρκοῦν ὅμως αἱ ὑπηρεσίαι παιδείας. Ἀπαιτεῖται ἡ συνεργασία καί τῶν ὑπολοίπων ὁμάδων τῆς κοινωνίας διό τήν ἐξασφόλισιν τῆς ἀπαιτουμένης παιδείας ὑπέρ τοῦ λαοῦ μας. Δέν ἔχουν ἀνάγκην μόνον παιδείας ὑπό τήν μορφήν πού τήν παρέχει ἡ ἐκπαίδευσις οἱ νέοι μας. Ἔχομεν ἀνάγκην ὅλοι. Διά νά ἐξασφαλίσωμεν αὐτήν τήν ἱκανοποίησιν τῆς ἀνόγκης, ὀφείλομεν καί ὡς ὁμάδες καί ὡς ἄτομα νά ἐνδιαφερθῶμεν δι' αὐτήν τήν παιδείαν μας. Ὀφείλουν οἱ Ἕλληνες νά διαβάζουν περισσότερον. Ὀφείλουν νά προβληματίζωνται περισσότερον. Ὀφείλει ἡ οἰκογένεια νά ὑποβοηθήσῃ τά μέλη της εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῆς παιδείας των κατά ἀποτελεσματικώτερον τρόπον. Ὀφείλει ἡ Ἐκκλησία, τό ἐργοστάσιον, ἡ κοινότης, ὁ δῆμος, πᾶσα ὀργάνωσις κοινωνική, ἡ ὁποία περιλαμβάνει εἰς τεύς κόλπους της ἕναν ἀριθμόν ἀτόμων.

Ἡ τοιαύτη προσπάθεια μεθοδευμένη πρέπει νά ἀποτελέσῃ κύριον ἀντικειμενικόν σκοπόν εἰς τό ἔθνος μας. Τό κράτος, καθ' ὅ μέτρον ἐξαρτᾶται ἀπό οὐτό καί εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τήν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκπαιδεύσεως καί εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τήν παροχήν τῶν ἀπαραιτήτων εἴτε διά τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως εἴτε διά τῶν κρατικῶν ὀργανώσεων, ὑπόσχεται καί δηλώνει ὅτι θά ἐπέλθῃ βοηθός εἰς τήν προσπάθειαν αὐτήν, ἡ ὁποία, ὅμως, λέγω, δέν εἶναι προσπάθεια τοῦ κράτους. Εἶναι προσπάθεια ὅλων μας διά τόν ἑαυτόν μας καί δι' ὅσα μέλη εἶναι δυνατόν νά ἐπρεασθοῦν ἀπό ἡμᾶς.

Καί ἀναφερόμενος εἰς τήν παιδείαν θά συμπληρώσω κάτι ἀνοφερόμενος πρός τούς νέους.

Νέοι τῆς Ἑλλάδος. Δέν εἶναι ὑπερβολή ἐάν αὐτήν τήν στιγμήν βλέωσω ὅτι μέ ὑπερηφάνειαν διαπιστώνω ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ὅτι εἶσθε οἱ καλύτεροι νέοι εἰς τόν κόσμον. Τοῦτο ὅμως δέν σημαίνει ὅτι θά πρέπει νά κοιμηθῆτε ἐπί τῶν δαφνῶν σας. Ἔχετε ἔργον καί εὐθύνας πρό ὑμῶν. Εὐθύνας ἀναφερομένας εἰς τά ἄτομά σας. Ἡ ἐξέλιξίς σας, ἡ ἀνάπτυξίς σας, ἡ πρόοδός σας δέν ἐξαρτῶντοι παρά μόνον ἀπό σάς. Εὕρατε τόν δόμον σας μέσα εἰς τούς σημερινούς καιρούς. Τηρήσατε τό πηδάλιον μέ τήν πεσείαν ἐπί τοῦ ἀ